

CALVIN SYNOD HERALD

Official Organ of The Calvin Synod – United Church of Christ Founded in 1900

AMERIKAI MAGYAR REFORMÁTUSOK LAPJA

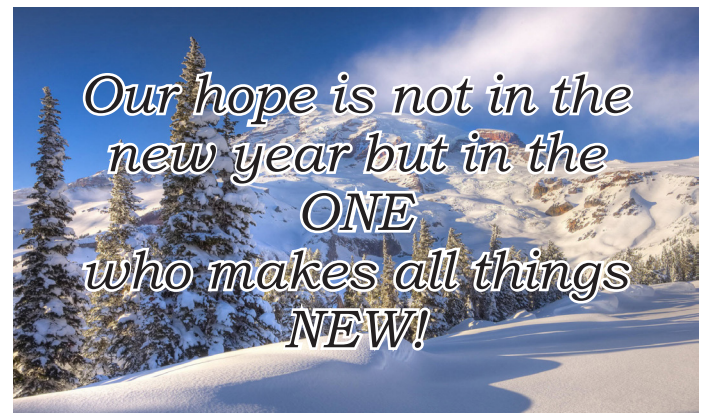
VOL.CXXII.

JANUARY – FEBRUARY 2021

NO. 1–2

IN THIS ISSUE

“Give thanks in all circumstances!” –Rt. Rev. Dr. Csaba Krasznai.....	2
A word seldom used, yet its meaning permeates our whole life –Rev. Alexander Jalso.....	3
Our Life’s Last Word –Rev. Chuck Huckaby.....	5
Obituary, Mrs. Maria Magdolna Vadai Chikes –Mr. Csaba Chikes.....	7
Logos in the Prologue of the Fourth Gospel as a Jewish Concept, Part 3 –Rev. Viktor Toth.....	8
„Mindenért hálát adjatok!” –Ft. dr. Krasznai Csaba.....	11
Balog Zoltán a következő dunamelléki püspök –A Parókia Portál Szerkesztősége.....	12
Mindig készen várod Őt? –Nt. Csiki-Mákszem Lóránd.....	13
Dr. Virányi-Gyermán Erika, a Chicagói Főkonzulátus új közösségi diplomatája –Dorgay Zsófia.....	15
Calvin Synod Homeland and Overseas Mission.	17
Hirdetések.....	18-19-20

**"FOR THE GRACE OF GOD
THAT BRINGS SALVATION HAS
APPEARED TO ALL MEN."
TITUS 2:11**

CALVIN SYNOD HERALD

Official Organ of The Calvin Synod - United Church of Christ Founded in 1900

AMERIKAI MAGYAR
REFORMÁTUSOK LAPJA

Volume CXXII

JANUARY – FEBRUARY 2021

NO.1-2

Official Organ of the Calvin Synod
United Church of Christ – Founded in 1900

CALVIN SYNOD HERALD (ISSN 0161-6900)
is published bi-monthly

\$15.00/year for individual subscriptions;
\$10.00/year for groups, 50 or more copies

Please make checks payable to the Calvin Synod Herald

Editor in Chief: Rt. Rev. Dr. Csaba G. Krasznai, Bishop
14530 Alexander Road • Walton Hills, OH 44146
Tel.: 440-221-5334 • Email: revkrasznoi@gmail.com

Co-Editor: Rt. Rev. Stefan M. Torok, Auxiliary Bishop
94 N. James Street • Woodbridge, NJ 07095-2919
Tel.: 732-634-1751 • Email: revtorok@comcast.net

Interim Hungarian Editor: Rt. Rev. Stefan M. Torok

Business Manager: Wilburn A. Roby, Jr.
264 Old Plank Road • Butler, PA 16002
Email: warajr@embarqmail.com

Newsletters prepared by: Beata Krasznai
440-221-2558 • fhrcwh@gmail.com

Newsletters printed by: Novex Systems LLC 216-351-4444

Periodicals postage paid at Butler, PA
POSTMASTER: Send address changes to:
CALVIN SYNOD HERALD
264 Old Plank Rd., Butler, PA 16002-3810

Manuscripts and photographs are not preserved or returned
Send all correspondence to the Editor

The views and opinions of the writers are their own and do not
necessarily represent the position of the magazine or Calvin Synod.

CALVIN SYNOD HEADQUARTERS:

Rt. Rev. Dr. Csaba G. Krasznai
14530 Alexander Road • Walton Hills, OH 44146
Tel.: 440-221-5334
Email: revkrasznoi@gmail.com

OFFICIAL COMMUNICATIONS

The proper procedure is for all interested ministers to send
their completed PROFILE (as provided by the United Church
of Christ) to the Bishop's office:

Rt. Rev. Dr. Csaba G. Krasznai
14530 Alexander Road
Walton Hills, OH 44146

Tel.: 440-221-5354 • revkrasznoi@gmail.com

~ ~ ~

“Give thanks in all circumstances!”

*“Give thanks in all circumstances, for this is
God’s will for you in Christ Jesus”
(1Thessalonica 5:18 NIV).*

Dear Calvin Synod Congregations,
Dear Brothers and Sisters in Christ,

We have gone through a challenging year of 2020, due to this pandemic, that had and still has a great effect not only on our personal life, but on our churches’ life, as well. I do not know how you think about this whole time of pandemic, but I think about it a lot how our lives will get back to the “close to” normal track. Additionally, we are still trying to find the answer to the question: How should we relate to this changed situation of our lives, both in our personal and also in our church life? This is a complex situation and many of us do not see the way out. We only hope and pray that this pandemic will end relatively soon, and in the meantime, we are waiting and live our everyday lives that have changed a lot.

If we look at our lives, we may find that there is a constant change between the good and the difficult things. Which one do you focus on more: the good or the bad? How do you consider and look at the good things and the difficulties, trials? These are important questions because the answer you give to these questions and the way you live will greatly determine your everyday life in this new year of 2021.

The apostle Paul gives us a “recipe” in how we should look at our lives and what should we focus on. The text says this to us as we are on the threshold of this New Year: *“Give thanks in all circumstances, for this is God’s will for you in Christ Jesus” (1Thessalonians 5:18)*. According to the Word of God we are to give thanks **in all circumstances**. This **does not mean** that we must give thanks **for all circumstances**, because not everything that happens to us in life is a good thing.

Sometimes the circumstances of our lives are not always good. For example, how could we give thanks for a severe sickness, or when a loved one passes away? That is a heart-wrenching time. However, we can give thanks if God teaches us something very important during the time of sickness, or if we think of the many joyful and blessed events we shared with our loved one, or if our deceased loved one was a

Christian and passed away in the Lord. That makes the burdens somewhat bearable. In all circumstances we may find a way to give thanks to God. There is always something, in every circumstance of life, to be thankful if we look deeper than the surface of our problems. I think it is always right to give thanks to God for every good thing in life and ask His blessing on our lives, our loved ones, our work, our church, our belongings, etc.

The Book of Psalms is full of praise and thanksgiving to God. We can learn from this book and especially from David, who wrote many of the Psalms. For example, Psalm 100 gives us more insight into our expressions of thanksgiving. It says, “*Enter his gates with thanksgiving and his courts with praise; give thanks to him and praise his name. For the LORD is good and his love endures forever; his faithfulness continues through all generations*” (Psalm 100:4-5).

Let us look at why giving thanks is so important for Christians:

1. First and foremost the Bible teaches to give thanks to God and be thankful to Him.
2. Thanksgiving magnifies the blessings of the Lord in our lives. It changes our prospective of life. It causes us to lose sight of our earthly problems and focus more on God’s goodness. It helps us to resist the devil’s temptations.
3. Giving thanks to the Lord and praising Him brings joy into our lives. It brings to remembrance His indescribable love and mercy.
4. Living with a thankful heart not only makes us grow in our faith in Christ, but it also becomes a way to witness to those around us.
5. Thanksgiving transforms the spiritual atmosphere around us. It washes our soul, strengthens us, and clothes us with the presence and power of God.

Let me share a story with you regarding living with a thankful heart: The young man was feeling very proud of himself. As a brand-new college graduate, he had taken the C.P.A. Exams and passed with all the honors. Now he was a full-fledged Certified Public Accountant.

His father had been an immigrant to the United States and now owned his little business. Filled with self-importance, the young man began to criticize his father’s way of keeping books. He said, “*Dad, you don’t even know how much profit you’ve made. Over here, in this drawer, are your accounts receivable. Over there are your receipts, and you keep all your money in the cash register. You don’t have any idea*

how much you’ve made.”

The father answered, “*Son, I came to this country with a luggage of some clothes in it, the only thing that I owned. Now, your brother is a doctor, your sister is an art teacher, and you are a C.P.A. Your mother and I own our home. We have a car, and we own this little business. Now add that up, subtract the luggage, and all the rest is profit.*”

Add it up, brothers and sisters! That’s exactly what we need to do at this time: Add it all up! We came into this world with nothing but the breath of life that God breathed into us. Everything else is profit and let us admit that we all have profited quite well. So, you and I have good reasons to give thanks to the Lord.

I would like to encourage you to *add it all up* what you have received in your life. Look at God’s goodness to you and the many-many blessings He has given you in Jesus, even in the last year which had many challenges and difficulties. Look forward with thankful hearts to the year of 2021. Know that in Christ and with Christ new blessings and new possibilities may open for you. Amen.

*Yours in Christ,
Rt. Rev. Dr. Csaba Krasznai*

**A word seldom used,
yet its meaning permeates our whole life**

Scripture reading: 1 Timothy 1:12-17.

Text: “Here is a trustworthy saying that deserves full acceptance: Christ Jesus came into the world to save sinners—of whom I am the worst.” 1 Timothy 1:15.

At the beginning of the New Year let one word from the Bible help us prepare for the future, face the challenges, find strength to persevere, and continue what we have done well. This word is ACCEPTANCE as we read in our text. The original Greek word

Continued on Page 4

Continued from Page 3

appears only twice in the New Testament in I Timothy 1:15 and 4:9. The verb TO ACCEPT has many meanings: “To take (what is offered or given); receive especially willingly. To approve, agree or consent. To respond to in the affirmative...”

TO HELP PREPARE FOR THE NEW YEAR, WE NEED TO INCREASE OUR ACCEPTANCE OF THINGS SUCH AS:

TO ACCEPT MYSELF the way I was born. Some were born exceptionally lucky and/or talented, but they are not many. A few are bright, beautiful, or handsome; and, on the other hand, many were born with problems. What else can we do but accept the way we look and move around.

TO ACCEPT THE FAMILY OF WHICH I BECAME A MEMBER. Neither can parents choose their children nor the children their parents. We say: “You can pick your friends but you can’t pick your relatives!” Can you blame your parents if they are poor?

TO ACCEPT THE PLACE AND TIME where and when you entered into this world and where you should live your life. Would it possible for every citizen of a poor nation to immigrate into a rich country? Why can some people live in peace and comfort while others must live in fear and danger due to war or racial/ethnic tension?

TO ACCEPT MY FATE, MISFORTUNE, LOSS, AND TRAGEDY. How do you comfort those who came home from war maimed, sick, and disabled? It was often not their decision to be sent to fight and serve our country in uniform. Is it fair that “all gave some but some gave all?” Christ accepted His lot (see Matthew 26:39) and wanted His followers to do the same: “...If anyone would come after me he must deny himself and take up his cross daily and follow me” Luke 9:23.

TO ACCEPT THE PAST AND THE FUTURE. Concerning the past, what has already taken place cannot be changed. And, as for the future, we do not know what is waiting for us.

Acceptance does not mean total SURRENDER, giving up hope, and not being diligent and industrious. We need to encourage all people to do their best. The chance is there to get better and those who try harder will experience improvement. We should offer our understanding, assistance, and patience. Sympathy and cooperation are great incentives. Kindly read the story of the Good Samaritan, Luke 10:25-37.

The ADVANTAGED and the DISADVANTAGED should practice acceptance. What can we say about those who are lucky, fortunate,

well-to-do, famous, and successful? Here we use our faith and moral conviction as a guide. Those who HAVE should feel obligated to help and support those who do not have enough or are unfortunate. We should accept our Christian, humanitarian, and charitable duties and responsibilities toward the homeless and penniless. This is not politics; it is the teaching of the Bible. Please read James 2:14-17 and read Jesus’ instruction to the rich young man Matthew 19:16-21. In the Old Testament please read Isaiah 58:6-7. Keep in mind the parable of the sheep and the goats; why and how were they separated? From Matthew 25:31-46, the verses of 35-36 as well as 42-43 explain the reason of the judgment.

We reach the highest degree of acceptance when we worship God. God is sovereign. He is the creator and we are His creation, thus we cannot dictate conditions for the Almighty. We should accept God as the Bible presents Him. Many turn away from God because He is not that Deity whom some demanding people expect God to be. Can we influence or manipulate our heavenly Father? Will only a fulfilled prayer or a granted urgent request allow us to accept God? Should the Almighty become a safety feature or a divine sponsor for us? Apostle Paul perceived God from a spiritual viewpoint when he wrote to the Romans: “He (God) who did not spare his own Son, but gave him up for us all—how will he not also, along with him, graciously give us all things?” Romans 8:32.

The greatest acceptance is when God has accepted you (and me) as His adopted son/daughter through Jesus Christ. As Apostle Paul wrote: “Accept one another, then, just as Christ accepted you, in order to bring praise to God.” Romans 15:7. (NIV)

Rev. Alexander Jalso

Our Life's Last Word

by Pastor Chuck Huckaby

Note: The characters in this story are completely fictional, though in my pastoral ministry I've found many if not most men share the despair - yet not always the hope - described. The human pain depicted is all too real. The recent suicide of a local middle school student reminds us that misery is not just an irrelevant word from a dusty old catechism. Misery is the condition of fallen humanity and we may taste its sting at any age or in any circumstance.

As the bile of disappointment rose in his throat, Ron swallowed hard and tried to put on a happy face.

Another job interview that seemed to go so well had ended with a "we're not moving forward at this time."

He was mad as fire. He just about broke his finger punching the big red "disconnect" button on the screen of his iPhone to end the call.

His deep gloom wasn't just about the "not now" though.

Life had not turned out as he'd hoped. At age 50, the relationships, career, and even the church he'd assumed would make him happy had all failed him it seemed.

Weren't those all supposed to make him supremely happy and fulfilled?

Not that he wasn't happily married and probably happier than most ... but it wasn't the "ideal" marriage all his friends seemed to brag about on Facebook with their "flawless kids", new fishing boats, and new cars. His car was so old by now even the "extended car warranty" companies didn't even call... now, that's insulting!

He'd learned the lesson already that his father's idea of a "good job" no longer existed. His employers kept acting like it was a privilege that his job hadn't been shipped off to China already. He couldn't do enough or be smart enough to feed the insatiable hunger of his employers to get something for nothing and still be sane.

Church was disappointing too. Everything about it was just "OK". Most people were nice. A few were crotchety. There was something tempting about the other churches he'd watched online during the "COVID lockdown". Maybe it was the music. He didn't really know. Maybe he just wanted to be lost in a crowd.

Truth be told nothing seemed quite right in any area of his life.

It was like a picture he'd tried to hang in his living

room the other day.

No matter what he did, it never seemed to hang quite straight.

Everything he did left the picture slightly off level to one degree or another. Trying to fix it never fixed it.

As he thought about it all, it really wasn't his marriage, his career, his relationships or his church and yet it was all these things.

Nothing seemed quite right.

God?

They hadn't talked much lately.

Outwardly he wondered if his life wasn't becoming like "Death by a Thousand Cuts"... that ancient torture where no single delicate slice was deadly or even dangerous in itself. But combined, the shock to the system - the drops of blood beading up in a hundred places, fresh emergency signals burdening the brain with each incision, the dull agony from old incisions, the heart's constant pumping to send healing blood to each new gash until the onslaught of of it all combined collapsed the system. All these things were nothing in themselves but, together, were overwhelming. They ultimately lead to death.

Except in Ron's case it seemed to be "Death by a Thousand Indignities."

In the middle of this latest dark reverie, he heard his wife calling him.

She needed him to move a box of old books so she could find something she'd been looking for.

"Might as well..." he grumbled to himself.

Didn't she understand what he was going through?

In fact, she knew something was wrong but had learned long ago there was no way she could "fix" Ron or, for that matter, even "make him happy". Didn't he know that?

As he picked up the box of books and started lugging it into the garage, the smell of gasoline and a lawnmower smelling of grass clippings greeted him. Perhaps it distracted him.

He tumbled headlong after his foot clipped the doorjamb. He barely caught himself, but he lost grip on the books.

His hand caught his fall on a wooden workbench leaving a bloody scrape. "Just 999 more cuts to go!" he mused.

The books fell everywhere and made a haphazard mosaic pattern on the floor.

Continued on Page 6

Continued from Page 5

Lying there on the top was something he hadn't seen in a while.

Sure, the pastor had mentioned it from time to time.

Sometimes the congregation read from it as their weekly "Confession of faith" but, otherwise, it had been a long time since he studied it. 8th grade to be precise.

It was his old catechism.

Maybe he should just throw it away.

What do they say? If you haven't read something in years ... you don't need it right?

He started putting the scattered books back in the box. His eye kept turning to the old catechism.

After putting the other books back in the box, he put the old catechism on his work bench.

He thought he might look at it one more time for nostalgia's sake before tossing it away.

He'd remembered being happier then.

The old book smell of the little volume assaulted his nose and Ron sneezed.

He couldn't put the old book down though.

"What is your only comfort in life and death?" Ron read.

He read the answer.

Then his eyes traced the notes he had written in a young boys script and traced the arrows he'd made in his little catechism to the other times words like "comfort", "trust", "assure", "knowledge," "undoubtedly", "confirm" and even "amen" appeared across all the questions and answers.

He'd written something down a long-forgotten pastor had told his catechism class:

"God's comfort comes from outside of us, from what Christ has accomplished for us. When we look to ourselves and our circumstances without looking to Christ, ultimately we will understand the depths of emptiness, sin and misery."

When he'd first written those words down, he probably just considered them the ranting of a crazy old preacher - and therefore meaningless.

But now they suddenly came at him with the delicacy of an 18 wheeler rolling over a milk jug.

The catechism finally made sense of his situation and his life.

He lived in a fallen world but had been counting on

finding happiness in it everywhere - except in the One who had conquered our sin, misery, and death.

He found himself simultaneously ashamed and hopeful.

Sitting on a stool he wondered what else the old catechism might say.

He lost track of time reading, as it were, his catechism for the very first time.

It was the first afternoon in many a year he had lost himself in thinking of God, Jesus, the Bible and how, ultimately, his life without Jesus' death on the cross and resurrection would be an endless cycle of misery... he'd proven that to himself for sure.

Even though he had memorized the answers in his youth to the catechism's many questions, it was only now as he'd tried to navigate life in his own wisdom and strength, ruthlessly focused on himself, not Jesus, that he realized he'd been on the verge of losing it all... shutting out his wife and family and children and ready to sing an old country song to his boss about "Taking this job and shoving it."

And he didn't even know why.

He had just been filled with endless, well, "misery".

Jesus had gone from being the Savior Ron loved to becoming just another idle, almost forgotten word, in the dictionary of Ron's life.

He sat there reading his catechism all afternoon.

He only lifted his head and stood up to go back to the house when his wife became worried and called out urgently for him, fearing he had succumbed to the final despair.

Instead he had a joy he hadn't known in years.

The dusty little catechism with the notes of an 8th grade boy who miraculously had listened in class had saved him.

He didn't know how it would all work out, but he wasn't just trusting himself any more.

He was trusting the Resurrected Jesus today to deliver him from sin and misery and lead him forward... into the comfort of Christ's new life.

That's what Jesus, and His servant, that little dusty catechism came to do: To deliver us from ourselves so that we can live in the "comfort", that is, the grace of God.

Do you have this comfort?

Is Christ the Last Word?

Rev. Chuck Huckaby is the minister of the First Reformed Church in Fulton, IL

**Mrs. Maria Magdolna Vadai Chikes
1922-2020**

Mrs. Maria Magdolna Vadai Chikes died peacefully Tuesday morning August 11, 2020, at Asbury Park Methodist Village in Gaithersburg, MD. At 98, she was preceded in death by her beloved husband of 53 years, Dr. Tibor Chikes of Washington, DC. Survivors include four sons and their wives: Csaba and

Cathy Chikes of Falls Church, VA; Dr. Peter and Nancy Chikes of Concord, NC; Gabe and Kristy Chikes of Germantown, MD; and Dr. Ben and Anne Chikes of Lititz, PA; 12 grandchildren; and 9 great-grandchildren.

Born August 1, 1922, in Budapest, Hungary, she was the daughter of Maria and Ferenc Vadai. Amidst the twilight charms of the fading Habsburg empire, her parents raised their only child in Kisújszállás where her mother was school director of the all-girls elementary and middle schools. Maria's father was director of the all-boys college preparatory high school, Móricz Zsigmond. They instilled in her a lifelong interest and curiosity for culture, literature, art, and music. She married a young minister, Dr. Tibor Chikes, in 1942. They all survived World War II, sheltering in a Budapest air raid cellar, during the conclusive house-to-house battles during the siege of Budapest in 1945. The Red Army's ultimate victory resulted in the 46-year Soviet military occupation of Hungary.

The congregation at Parkside United Church of Christ, founded in 1900 by Hungarian immigrants in Phoenixville, Pa., invited Tibor to serve as their minister, so, in July 1947, she and Tibor immigrated to America with their two young sons. They later moved to Pittsburgh where Tibor served as the Minister of Counseling at Baldwin Community United Methodist Church. Maria was an active partner and support to her husband, the Hungarian-American congregations, and through both, other refugees fleeing Soviet-occupied Hungary after the failed 1956 revolution.

In 1960, they settled in northwest Washington DC with their now four sons when her husband joined the faculty of Wesley Theological Seminary. Maria lived in the same house in DC for over 55 years and considered herself a proud Washingtonian. She remained a lifelong avid reader of literature and news

including the daily print edition of The Washington Post. For eight years, she worked at the Tenley-Friendship Neighborhood Library, a branch of the District of Columbia Public Library System. She eventually gave up the library position to nurse Tibor through Parkinson's disease until his death in 1996.

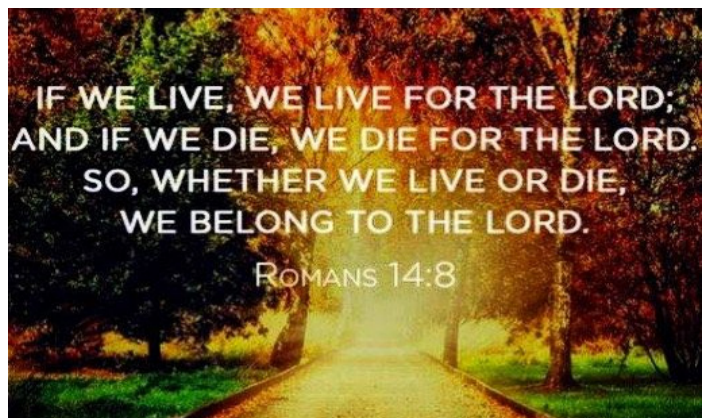
Together with Wesley Seminary leadership, Maria created a graduate scholarship in Tibor's honor to annually support seminary graduate students from his alma mater in Hungary, the University of Debrecen. Over the next two decades, she advocated for and supported eleven students for two years each through the program. They have all gone on to careers as ministers and church leaders throughout North America and Europe.

On Friday, September 18, 2020, a small, restricted by COVID, group of family and friends gathered at the Wesley Seminary's Oxnam Chapel for a private service. Her extended family joined virtually. A larger public memorial/celebration of life service is planned for a later date post-pandemic. In lieu of flowers, please send donations to the Tibor and Maria Chikes Scholarship Program, Wesley Theological Seminary, 4500 Massachusetts Avenue, NW, Washington, DC 20016.

Mr. Csaba Chikes

*Gabriel Chikes, Dr. Benjamin Chikes, Mrs. Maria V. Chikes, Dr. Peter Chikes, and Csaba Chikes
(from left to right)*

Logos in the Prologue of the Fourth Gospel as a Jewish Concept

Part 3

Viktor J Tóth, PhD Candidate

B. Light in the Story of Redemption

According to Thomas H. Tobin “light” is introduced in the Prologue as the “light of men” but because of the mentioning of “beginning” in the first two verses, it must be connected to Gen 1:1-5.⁵⁹ Yet there is one inevitable difference between the two texts: contrary to Genesis, where light overcomes darkness in an instant, the Prologue (especially verse 5) alludes to a continuous struggle between light and darkness. Thus, the uses of light in the Prologue (and in all of the Gospels) seems to refer more to the use of light in the other parts of the Tanakh, and especially as these texts were interpreted in late Second Temple Judaism. In that context light is a symbol of the divine presence and salvation (cf. Exod 13:21; Ps 27:1; 36:9; Isa 60: 19), often of the future eschatological salvation (cf. Mic 7:8; Isa 2:5; 9:2; 58:8, 10; 60:1-3; Bar 5:9). More particularly we find the Word of God represented by light that guides people to God (Cf. Ps 119:105, 130).⁶⁰ According to Frank Sirbroun the writer of the Prologue took up the symbol of light from Judaism, where it referred variously to God’s presence, God’s salvation, the Law, Wisdom, and Logos.”⁶¹

There is a narrative in the Book of 1 Enoch that tells a similar story about a light bearing figure than what is told in the Prologue about *logos*. Here we meet with a complex redeemer figure, called the “Son of Man,” who combines many elements derived from different texts of Scripture.⁶² I think it is appropriate to present a longer quotation from the book to demonstrate the full range of the similarity with the Prologue:

And in that place I saw an inexhaustible spring of righteousness and many springs of wisdom surrounded it, and all the thirsty drank from them and were filled with wisdom, and their dwelling was with the Righteous and the Holy and the Chosen. And at that hour that Son of Man was named, in the presence of the Lord of Spirits, and his name brought to the Head of Days. Even before the Sun and the constellations were created, before the Stars of Heaven were made, his name was named in front of the Lord of Spirits. He will be a staff to the righteous and the Holy, so that they may lean on him and not fall, and he will be the

Light of the Nations, and he will be the hope of those who grieve in their hearts (1 En.48:1-4).⁶³

From this text, and from the aforementioned examples, it is clear that “light” has a continuous redemptive role in the interpretation of Tanakh and also in the religious texts of Second temple Judaism.

II. Conclusion

In this paper I surveyed a wide range of Jewish religious texts to find analogies to the Epilogue of the Fourth Gospel. First, I pointed out its possibilities to the Hebrew creation story in Genesis 1, and then to the creation of humanity with the mediateory help of the Jewish thinker Philo of Alexandria. Then I turned to the Aramaic text of the Pentateuch and shed light on the connection between *logos* and *memra*, and *Shekinah* and God’s presence in humanity. Finally, I presented “life” and “light” as two elements in the Jewish redemption narratives. The comparisons are undeniable. The narrative of *logos* as it is told in the Prologue is a Jewish story as much as it is a Greek one. I believe that even more so. Yet, from a Christological point of view one crucial question remains. Is the *logos* divine?

Richard Bauckham argues that in Second Temple Judaism the identity of Israel’s one God was described by certain “divine functions.”⁶⁴ Even God’s “attributes” are based on these functions (e.g. God’s inherent eternity is based on the fact that God is the creator of everything, thus existed before everything that was created). It means that these “functions” are integral to who God is. I believe that the *logos* presented in this paper clearly have divine “functions” and therefore he must be one with God. Or to put it in another way, by presenting the *logos* functioning as God integrates him into who God is. Craig Evans finds yet another way to say the same thing talking about God’s capacities. He proclaims that “the creative capacity of God was Logos.”⁶⁵ Then he adds that the comparison is doubled: *logos* is God, and what *logos* does God does.

One might ask another crucial question: if *logos* has so many counterparts, especially in Second temple Judaism, why Christianity divided from Judaism? Apostle Paul is talking about the revelation about the Godhead as something which was hidden for centuries and only became intelligible after Christ’s appearance in the person of Jesus of Nazareth (Rom 16: 25; Col 1: 26-27, 2: 2; Eph 3: 4-5; 1 Tim 3: 16).⁶⁶ Therefore we see that this revelation was present from the beginning in the *Tanakh*. We also can detect and

dynamic trend regarding the revelation about God in Judaism. There is a “strict” oneness presented in the Deuteronomic literature that becomes more and more complex in the Writings and the Later Prophets.⁶⁷ Then when it comes to the translation/interpretations we can detect the scholarly “struggles” to present God transcendence immanence at the same time.⁶⁸ They were trying to utter the mystical. But when God revealed this secret of the Godhead in the incarnation of the *logos* most the Jewish scholars of the time discarded the revelation.

But the brake did not happen because Christians started to profess some kind of binitarianism. As we saw above, for many Jews it was not alien to their monotheism. The issue was the incarnation. The contemporary Jewish thinker, who is very much involved in Jewish-Christian dialogue Michael Wyschogrod puts the difference as follows:

The authors of the definition of Chalcedon were very clear ... to depict a person who was both human and divine while retaining his identity as one person... This is my understanding of Christian incarnation and I do not find anything like that in Jewish sources.⁶⁹

Another Jewish thinker, Martin Buber, finds also no problem with topics like the pre-existence of the *logos*. But in a similar way he finds the singling out Jesus of Nazareth as a person who is not just God special representative, but a divine incarnation alien to Judaism.⁷⁰ The faith that God was incarnate in Jesus indeed means a grave violation of the prohibition of idolatry.⁷¹

Does this division mean that Christian theologians cannot learn from Judaism about Christ? In my estimation it does not. I believe that there is Christological value in the study of this field. I also wish that in the future there will more dedicated scholars who will be willing to peek over the shoulders of the Jewish sages to see into the mysteries of Christ.

Source:

¹ The Hungarian translation of this article has been published in *Studia Biblica—Bibliai Tanulmányok*, II. évfolyam 1. szám, 2020, pp. 65–76.

² The Greek word *λόγος* appears in multiply ways in written English texts. I decided to use the Latinized version in italics because even if it sounds familiar in English, it is still a foreign word (does not appear in *Merriam-Webster's collegiate Dictionary*). Since the Greek original is masculine, for the sake of simplicity I will refer to it using the English third person masculine pronoun, while recognizing the fact that the *Divine logos* has no gender.

³ For an excellent contemporary outline of this concept see George R. Beasley-Murray, *John* (WBC 36; Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1999), pp.6–7.

⁴ I will refer to the first 18 verses of the Fourth Gospel throughout this paper as “the Prologue.”

⁵ It is “Jewish” in the sense that it does not contain any concept that is alien to Second Temple Judaism (with the exception of the incarnation of *logos* in verse 14).

⁶ See for example George R. Beasley-Murray, *John* (WBC 36; Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1999), 3; Thomas H. Tobin, “Logos,” *ABD* 4:352; Sheri D. Kling, “Wisdom Became Flesh,” *Currents in Theology and Mission* 40 (2013): 182; John Ashton, “The Transformation of Wisdom” *NTS* 32 (1986): 170; Daniel Boyarin, “The Gospel of the Memra: Jewish Binitarianism and the Prologue to John” *HTR* 94 (2001): 267–68.

⁷ This is a slightly modified form of John Lightfoot’s version in John Lightfoot, *A Commentary on the New Testament from the Talmud and Hebraica III, Luke-John* (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1859; reprint, 1979), 237.

⁸ The Greek word δόξα is mostly translated as “glory” in verse fourteen, which is a more literal translation of the word. I will explain my word choice below.

⁹ Beasley-Murray, *John*, 5.

¹⁰ *Ibid.*, 11.

¹¹ Paul N. Anderson, “Word, The,” *TNID* 5:893.

¹² See also in Beasley-Murray, *John*, 7.

¹³ Thomas H. Tobin, “The Prologue of John and Hellenistic Jewish Speculation” *CBQ* 52 (1990): 254n 9.

¹⁴ *Ibid.*, 258.

¹⁵ *Ibid.* Tobin makes one mistake: He claims that דָּבָר (*dābār*) appears in Gn 1:3, 6, 9, 11, 14, 20, 24, and 26. The truth is that דָּבָר is absent from the first chapters in Genesis. The word used in the chapter as God commanding voice is אָמַר (*‘amar*). More exactly it is אָמַרְתָּ (yómer), the third-person masculine singular future tense of the verb.

¹⁶ Thomas H. Tobin, “Logos,” *ABD* 4:350.

¹⁷ Craig A. Evans, *John, Hebrews-Revelation* (BKBC 2; Colorado Springs, CO: Cook Communications Ministries, 2005), 41.

¹⁸ Craig S. Keener, “John, the Gospel of,” *DJG*:377.

¹⁹ Daniel Boyarin, “The Gospel of the Memra: Jewish Binitarianism and the Prologue to John” *HTR* 94 (2001): 264.

²⁰ *Ibid.*, 267.

²¹ Philo, *Heir*, 12.57. (All citations from Philo are from *The Works of Philo*, trans. by C. D. Yonge).

²² Philo, *Heir*, 12.57.

²³ Philo, *Alleg. Inerp.*, 3.96.

²⁴ *Ibid.*

²⁵ Philo, *QG*, 1.8.

²⁶ Yonge’s translation here is misleading. He translates θεούλογος with one word: God.

²⁷ Craig A. Evans, *Ancient Texts for New Testament Studies* (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2005), 185.

²⁸ Bernard Grossfeld, trans., *The Targum Onqelos to Genesis* (vol. 6 of *The Aramaic Bible*; ed. Martin McNamara; Wilmington, DE: Michael Glazier, Inc., 1988), 25.

²⁹ *Ibid.*, 27–28.

Continued on Page 10

Continued from Page 9

³⁰ Anderson, 897. Also, in Rober Hayman, *Divine Name and Presence: The Memra* (Oxford Centre for Postgraduate Hebrew Studies; Totowa, N.J.: Allanheld, Osmun, 1981): 3, *c.p.* in Boyarin: 254.

³¹ David H. Stern, *Jewish New Testament Commentary* (JNTC; Jewish New Testament Publications, Inc., 1992), 154.

³² Daniel Boyarin, "The Gospel of the Memra: Jewish Binitarianism and the Prologue to John" *HTR* 94 (2001): 252–53.

³³ *Tg. Neof.* Gen 1:1. (The italic is in the original, indicating the interpretive elements in the text [every time in Targumic citations]).

³⁴ *Tg. Neof.* Gen 1:3-5. The pattern in the following verses is: 1) "The Memra of the Lord said;" 2) "the Lord made;" 3) "the Memra of the Lord called;" 4) "And it was according to his Memra."

³⁵ *Tg. Neof.* Gen 1:26–29.

³⁶ *Tg. Ps.-J.* Gen 3:24.

³⁷ *Tg. Ps.-J.* Gen 3:8. Also in *Tg. Onq.* and in *Tg. Neof.*

³⁸ *Tg. Neof.* Exod 3:4.

³⁹ Lit.: I, my Memra will be."

⁴⁰ *Tg. Neof.* Exod 3:12

⁴¹ *Tg. Neof.* Num 23: 21. also in Num 14:9.

⁴² *Tg. Neof.* Exod 2:25. also in 3:8.

⁴³ *Tg. Ps.-J.* fn. 56 for Gen 3:23.

⁴⁴ Grossfeld, 30.

⁴⁵ Ibid.

⁴⁶ Ibid.

⁴⁷ *Tg. Neof.* Exod 3:1, 6.

⁴⁸ *Tg. Onq.* Exod 3:1, 6. Verse 6 it reads: "Moses hid his face, for he was afraid to look in the direction of the glory of the Lord."

⁴⁹ David H. Stern, *Jewish New Testament Commentary* (JNTC; Jewish New Testament Publications, Inc., 1992), 662–63.

⁵⁰ McNamara, Martin, trans., *Targum Neofiti 1: Genesis*. (Vol. 1A of *The Aramaic Bible*. Edited by Martin McNamara. Wilmington, DE: Michael Glazier, Inc., 1988), 36.

⁵¹ Simon Ross Valentine, "The Johannine Prologue – a Microcosm of the Gospel" *EQ* 68:3 (1996): 299.

⁵² R. Kendal Soulen, "Hallowed Be Thy Name! The Tetragrammaton and the Name of the Trinity," in *Jews and Christians, People of God* (ed. Carl E. Braaten and Robert W. Jenson; Grand rapids, MI: William B. Eerdmans Publishing Company, 2003), 34-35; fn. 32.

⁵³ Michael Wyschogrod, *Abraham's Promise: Judaism and Jewish-Christian Relations*, ed. R. Kendall Soulen (Grand Rapids, MI: Eerdmans Publishing Co., 2004), 178.

⁵⁴ Thomas H. Tobin, "The Prologue of John," 254.

⁵⁵ Keener, 377.

⁵⁶ Craig E. Evans, "Midrash," *DJG*: 546.

⁵⁷ D. H. Johnson, "Life," *DJG*: 470.

⁵⁸ Ibid.

⁵⁹ Thomas H. Tobin, "The Prologue of John," 262–

63.

⁶⁰ G. F. Shirbroun, "Light," *DJG*: 472.

⁶¹ Ibid.

⁶² Marinus De Jonge, "Messiah," *ABD* 4:785.

⁶³ "Book of Enoch," accessed August 15, 2014, <http://book-of-enoah.com/> (emphasis is mine).

⁶⁴ Richard Bauckham, *Jesus and the God of Israel* (Grand Rapids, MI: William B. Eerdmans Publishing Company, 2008), 181, 23335.

⁶⁵ Evans, *John, Hebrews-Revelation*, 41.

⁶⁶ Paul's letters and the letters written under his name/authority are using the term "mystery of Christ," but from our perspective it is a "mystery of the Godhead" (i.e. the Father, Son (Christ), and Holy Spirit).

⁶⁷ The restricted volume of this project prevented me to tap into the immerse analogues to *logos* in the Wisdom literature, or the development of YHWH's divine presence among humanity (especially in Isaiah, Daniel, and Ezekiel).

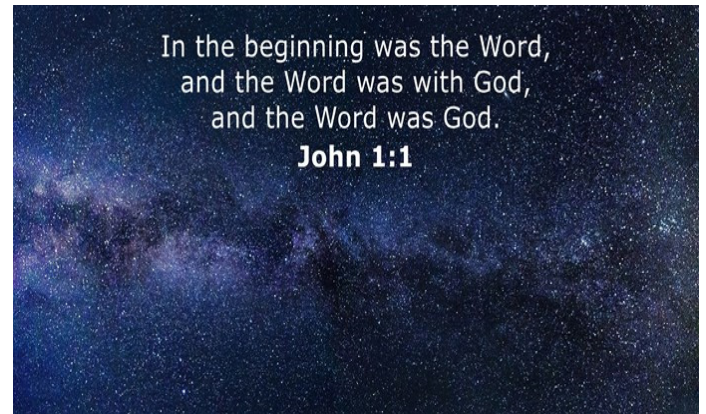
⁶⁸ The "struggle" is especially clear in the early *Targumim*, but also detectable in the *LXX*. Again, we have no place here to present the second one.

⁶⁹ Wyschogrod, 217.

⁷⁰ Martin Buber, *Two Types of Faith, a Study of the Interpretation of Judaism and Christianity* (New York: Harper & Brothers, 1951), 113. Buber brings up this concept several times in the book.

⁷¹ R. Kendall Soulen, *The God of Israel and Christian Theology* (Minneapolis: Fortress Press, 1996), 9.

For the full **Bibliography**, please contact with the author of the article: Rev. Viktor Toth, Email: revtoth@gmail.com

AMERIKAI MAGYAR REFORMÁTUSOK LAPJA

A Kálvin Egyházkerület
hivatalos lapja

CALVIN
SYNOD HERALD

Alapítva
1900-ban

122. évfolyam

2021. JANUÁR – FEBRUÁR

1–2. szám

„Mindenért hálát adjatok!”

„Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.”
(1Thesszalónika 5:18)

Kedves Kálvin Zsinat Gyülekezetei!
Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Egy kihívással teli 2020-as éven vagyunk túl – a járvány okozta helyzet miatt –, mely nemcsak a személyes életünkre, de a gyülekezeteink életére is kihatással volt és van még ma is. Nem tudom, hogy vagy velem, de én sokat gondolkozom azon, hogy mi lesz, mi fog történni a közeljövőben. Hogy fog visszatérni az életünk a „normálhoz közeli” kerékvágásba? Még mindig csak találgatunk és próbálkozunk, hogy hogyan viszonyuljunk a megváltozott életkörülményekhez mind a saját, mind pedig a gyülekezeti életben. Nagyon komplex a dolog, és sokan nem látjuk a kiutat, csak reménykedni és imádkozni tudunk, hogy vége legyen ennek a járványnak, és mindeközben várunk és éljük a megváltozott mindennapjainkat.

Ha a saját életünkre nézünk, megállapíthatjuk, hogy az tele van a jó dolgok és a nehézségek váltakozásával. Melyikre fókuszálunk inkább: a jóra vagy a rossz dolgokra? Hogyan gondolkodsz a jó dolgokról és a rossz dolgokról, a megpróbáltatásokról? Ezek fontos kérdések, mert az ezekre adott válasz és ahogyan élsz, nagyban meg fogja határozni a napjaidat a 2021-es új évben.

Pál apostol egy „receptet” kínál számunkra azzal kapcsolatban, hogy hogyan éljük az életünket és mire fókuszálunk. A textus a következőkre bízta bennünket, ahogy ennek az új évnek a küszöbén vagyunk: „Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.”

(1Thesszalónika 5:18) Isten igéje szerint **minden körülményben és körülmények között adjunk hálát.** Ez természetesen **nem** jelenti azt, hogy **minden helyzetért és körülményért** adjunk hálát, mert nem minden, ami velünk történik az jó dolog.

Néha az életkörülményeink rosszra fordulhatnak, és olyankor hogyan tudnánk hálát adni, például egy súlyos betegségért vagy, amikor egy kedves szerettünket veszítjük el? Hálát tudunk azonban adni azért, ha Isten valami fontosat tanít számunkra a betegség ideje alatt. Vagy hálát adhatunk azért, ha az elhunyt szerettünk hívő keresztyén volt és az Úrban hunyt el vagy ha az áldott és örömteli emlékekre gondolunk. Mindez vigasztalást tud nyújtani számunkra és valahol megkönnyíti a terhek elhordozását. Mindig van lehetőség arra, hogy minden életkörülményben hálát adjunk, ha mélyebbre tekintünk, mint a problémáink felszíne. Úgy gondolom, hogy mindig megvan a lehetőségünk arra, hogy hálát adjunk az Úrnak, és Isten áldását kérjük az ételünkre, a szeretteinkre, munkánkra, a gyülekezeteinkre, minden szerzeményünkre, stb.

A Zsoltárok könyve telis-tele van Isten dicsőítésével és a neki való hálaadással. Sokat tanulhatunk ebből a könyvből és különösen Dávidtól, aki a zsoltárok nagy részét írta. A 100-ik Zsoltár például betekintést ad abba, hogy hogyan fejezzük ki a hálánkat az Úrnak. Ezt találjuk: „*Menjete be kapuin hálaénekkal, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét! Mert jó az ÚR, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.*” (Zsoltárok 100:4-5)

Nézzük meg, hogy miért olyan fontos a hálaadás a keresztyén ember életében:

1. Először is a Biblia arra tanít, hogy legyünk hálásak Istennek, adjunk hálát az Úrnak.
2. A hálaadás továbbá átalakítja hétköznapijainkat, a dolgokhoz való hozzáállásunkat. Átformálja imaéletünket. Segít, hogy Jézus nevében ellenálljunk a

Folytatás a 12. oldalon

Folytatás a 11. oldalról

gonosz kísértéseinek.

3. A hála és Isten dicsérete örömet hoz az életünkbe.

4. A hálaadás továbbá nemcsak hitünk növekedésének egyik módja, hanem Krisztusban való hitünk bizonyítékává is válik mások előtt. Tehát bizonyágtétel.

5. A hálaadás megtisztítja a szellemi, lelki légkört. Megmossa lelkünket, megerősít a hitben, felruház Isten jelenlétével és erejével.

Hadd osszak meg egy történetet a hálás szívvel kapcsolatban: A fiatal ember, aki nemrég kitüntetéssel graduált és sikeresen tette le a mérlegképes könyvelői szakvizsgát, nagyon büszke volt magára. Most már hivatalosan is könyvelő lett. Az édesapja emigráns volt, aki évtizedekkel ezelőtt érkezett az Egyesült Államokba és egy kis üzlet tulajdonosa volt.

A fiatal ember büszke öntudattól ösztönözve, elkezdte kritizálni apját azért, ahogy a számlakönyveket vezeti. Ezt mondta: „*Apa, te nem is tudod, hogy mennyi profitot termelsz. Itt tartod, ebben a fiókban a számlakönyveket. Abban a másikban meg a nyugtákat és a készpénzt meg a kasszában. Nem is tudod, hogy mennyi a nyereséged.*”

Az édesapa erre ezt válaszolta: „*Fiam, amikor ebbe az országba érkeztem, az egyedüli dolog, amit magaménak tudtam, az egy bőrönd volt néhány ruhával, semmi más. Mostanra a bátyád orvos lett, a nővéred tanár, te pedig hivatásos könyvelő. Anyádnak és nekem van egy szép házunk. Van autónk és van ez a kis üzletünk, amely a mi tulajdonunkban van. Ha mindezt összeadod és kivonod belőle a bőröndöt, akkor a végeredmény mind profit.*”

Add össze, drága testvérem! Pontosan ez az, amit most tennünk kell: Adj össze mindent! Úgy születünk bele ebbe a világba, hogy semmink nem volt, csak az élet lehelete, amit Isten belénk lehelt. Minden más azóta számunkra profit. És azóta eléggé meggazdagodtunk. Tehát neked és nekem van miért hálásnak lennünk Istennek.

Arra szeretnék bátorítani, hogy tarts számadást az eddigi életteddel kapcsolatban. Lásd meg Isten irántad való jószágát a rengeteg áldás által, amiket Jézusban adott neked, még a 2020-as évben is a sok megpróbáltatás közepette. Tekints előre hálás szívvel a 2021-es új év felé. Tudd, hogy Krisztusban és Krisztussal új áldások és lehetőségek nyílnak meg előtted! Ámen.

*Szeretettel Krisztusban:
Ft. dr. Krasznai Csaba*

Balog Zoltán a következő dunamelléki püspök

Balog Zoltánt választotta püspökévé a Dunamelléki Református Egyházkerület – közölte az egyházkerület választási bizottsága november 5-ei szavazatszámláló ülése után. Az egyházkerületi főgondnoki tisztséget továbbra is az újraválasztott Veres Sándor tölti be. Megbízatusuk hat évre szól.

Az egyházkerületi választáson két püspökjelölt indult. Balla Péter, a Károli Gáspár Református Egyetem korábbi rektora a szavazatok 33,1 százalékát, szám szerint 99 szavazatot kapott a presbitériumoktól. Balog Zoltán, korábbi emberierőforrás-miniszter, a Budapesti Németajkú Református Egyházközség lelkipásztora a szavazatok 66,9 százalékát tudhatja magáénak, szám szerint 200 szavazatot.

Az egyházkerület főgondnoki tisztére a hivatalban lévő Veres Sándort, valamint Kovács Levente egyetemi tanárt, a Bankszövetség főtítkárát jelölték. Veres Sándor a szavazatok 65,7 százalékát, szám szerint 197 szavazatot, Kovács Levente a szavazatok 34,3 százalékát, szám szerint 103 szavazatot kapott.

Az egyházkerület 304 gyülekezetének összesen 331 szavazati számértéke van. (A nagyobb gyülekezetek több szavazati számértékkel rendelkeznek.) A déli 12 óráig beérkező, dupla borítékba zárt szavazatokat november 5-ei zárt ülésén bontotta ki a választási bizottság.

A szavazatok megszámlálása után a Dunamelléki Református Egyházkerület Választási Bizottságának elnöke, Pintér Gyula közölte: összesen 299 szavazólap volt érvényes a püspökjelöltek esetében, 300 a gondnokok esetében. A többit alaki vagy egyéb hiányosságok miatt nem vették figyelembe. A jelöltek a szavazólapon ábécésorrendben szerepeltek.

A bizottság elnöke hozzátette: a választási

folyamatot kölcsönös megbecsülés, felebaráti szeretet jellemezte. „Személy szerint nagyon hálás vagyok azért a keresztyéni hangnemért, amellyel a jelöltek viseltettek egymás iránt. Négyük egyetértésével jelenhetett meg az a nyilatkozat is, amelyben arra kérték az egyháztagekat és az egyházon kívül állókat, hogy valamennyiüket tartsák tiszteletben.”

A választás a négy egyházkerület közül elsőként a Dunamelléki Református Egyházkerületben zárult le. Pintér Gyula elmondta, a koronavírus-járvány közép-magyarországi kiterjedtsége miatt kérték, hogy a dunamelléki presbitériumok minél előbb tartsák meg szavazó közgyűlésüket, ez azonban a választás eredményének jogerőre emelkedését nem befolyásolja. A megválasztott tisztségviselőket a jövő januári egyházkerületi alakuló közgyűlést követően iktatják be hivatalukba. A főjegyzői tisztségre a hivatalban lévő püspök jelölhet valakit, a jelöltet a közgyűlés választja meg.

Az egyházi választási törvény jogorvoslatra is lehetőséget ad a vonatkozó törvények szerint, az esetleges kérelmet az illetékes egyházi bírósághoz lehet benyújtani a választási bizottságon keresztül az 1996/I. egyházi választójogi törvényben foglaltak szerint.

...

Forrás: A cikk 2020. november 5-én jelent meg.
<https://www.parokia.hu/v/balog-zoltan-a-dunamelleki-puspok/>

Balog Zoltán

1958-ban született Ózdon. A Debreceni Református Gimnáziumban érettségizett 1976-ban. Hazai és külföldi teológiai tanulmányok után, 1983-ban Maglódon és szórványgyülekezeteiben kezdte a lelkészi szolgálatot. 1987-től ösztöndíjas volt Németországban. 1989 őszén táborig lelkészként az NDK-menekültek között szolgált. 1989-től a budapesti Németajkú Egyházközség beosztott lelkésze, 1996-tól megválasztott lelkésze. Tanított óraadóként a budapesti teológián, vallástanárként a Baár–Madas Református Gimnáziumban. A Bonni Egyetem Ökumenikus Intézetében három évig volt tudományos munkatárs. Egyházpolitikai tanácsadóként, majd miniszterelnöki főtanácsadóként dolgozott. 2006-tól lelkészi jellege megőrzése mellett 12 évig szüneteltette lelkészi szolgálatát, mert országgyűlési képviselővé választották. 2010-től a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium társadalmi felzárkózásért felelős

államtitkára, 2012–2018 között az Emberi Erőforrások Minisztériuma vezetője, 2003-tól a Szövetség a Polgári Magyarorszáért Alapítvány főigazgatója, majd a kuratórium elnöke. Az ő javaslatára is döntött a Kormány a vidéki lelkipásztorok jövedelmekiegészítéséről, kezdeményezésére lett újra bűnbánati ünnep a nagypéntek. 31 évvel ezelőtt elvált. Második feleségével harminc éve élnek együtt, 5 gyermek szülei, 8 unokájuk van.

Veres Sándor
 jelenlegi dunamelléki főgondnok 70 éves, nyugdíjas villamosmérnök. Negyven éve presbiter, huszonnyolc éve gyülekezeti gondnok, 1994-től egyházmegyei tanácsos, 2002-től egyházmegyei gondnok, 2008-tól egyházkerületi világi főjegyző, 2019-től egyházkerületi főgondnok. Nős, három felnőtt gyermeke és három unokája van.

Mindig készen várod Őt?

„Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti URatok! Gondoljatok arra, ha tudná a ház ura, hogy mikor jön el éjjel a tolvaj, akkor virrasztana, és nem hagyná, hogy betörjenek a házába. Ezért legyetek ti is készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok!” Máté 24,42-44

Az első adventi gyertya már ég. Egy jelkép arra nézve, hogy valami elkezdődött. Egy csodálatos időszak kezdete, hiszen tudjuk, hogy mikor már a negyedik gyertya is meggyullad, csupán néhány nap választ el a nagy ünneptől, a Megváltó Úr Krisztus születésének ünnepétől.

A legtöbb ember nagyon várja ez az időszakot, négy hét, amely tele van várározással, izgalommal, készülődéssel, azzal az áldott reménnyel, hogy a várákozás beteljesedik és együtt örvezenzhetünk és

Folytatás a 14. oldalon

Folytatás a 13. oldalról

ünnepelhetünk karácsonykor. Nos, az, hogy hányan érkeznek meg holtfáradtan az ünnepre, az már más kérdés. Volt gyülekezetünkben mindig mondogattam a férfiaknak, hogy vigyázzanak a feleségeikre, mert ha nehéz is beismerni, de az ünnepi készülődés oroszlánrészét ők vállalják és végzik, majd nem beülnek, hanem sajnos hullafáradtan bealélnak a templom padjába karácsony estéjén és nem tudják igazán átélni az ünnepet.

Vigyázzunk, hát, hogy ez a karácsony várásunk valóban Róla szóljon, arról a Krisztusról, aki eljött közénk azon a csodálatos betlehemi éjszakán.

Amikor Jézus érkezéséről, várásáról beszélünk önkéntelenül más is eszünkbe jut. Hiszen ha az adventi időszak négy hete Jézus várásáról szól, akkor elmondhatjuk, hogy az egész életünk is egy adventi időszak, melyben várjuk az Ő érkezését, pontosabban visszajövetelét. Ebben a reményteli hitben élünk, hogy Krisztus vissza fog jönni, ítélni élőket és holtakat, amint valljuk is minden alkalommal az Apostoli Hitvallásban. Hogy ez a bűn által uralt világ véget ér és elkezdődik egy csodálatos korszak, melyet szem nem látott, fül nem hallott, emberi szív meg nem gondolt.

Nagyon hálás szívvel emlékszem vissza az egyetemi évekre, annak csodálatos időszakára. De volt annak is egy kellemetlenebb része, úgy nevezték: vizsgaidőszak. Sajnos sok más mellett, volt egy rossz tulajdonságom, amikor túl sok idő volt egy vizsga előtt, szerettem kicsit odázgatni a tanulás elkezdését. Ha volt négy napom, akkor megvolt a terv: egy nap pihenés, három nap tanulás. Csak sokszor a terv megfordult, olyan Pató Pál módra, hogy „ej, ráérünk arra még!” Így lett három nap pihenés, egy nap tanulás néha, mert sokszor azt mondogattam, hogy á, van még idő.

Nagyon sokan így gondolnak Jézus visszatérésére, az arra való készülésre: ej, ráérünk arra még. Hányszor hallottam a klasszikus választ: ha majd idősebb leszek, ha majd nyugdíjas leszek, majd többet járok templomba, komolyabban veszem a hitemet. De vajon leszél nyugdíjas, vajon lesz még időd komolyabban venni a hitet?

Ezelőtt néhány évvel, egy ügyes vízaknai lány vittünk autóval az erdélyi országos bibliaismereti vetélkedőre. Az úton hazafelé egy emelkedőhöz érve, azon ébredtünk fel, hogy két autó száguld velünk szembe. Mindmáig úgy gondolom, hogy az Úr keze volt, amely a kormányt megfelelő módon térítette, mert mellettünk egy másfél méteres árok tátongott, velünk szembe két száguldó autó, amelyek talán centiméterekre suhantak el mellettünk. Később,

magamhoz térve a rémülettől azon gondolkodtam, hogy a két autó megpillantásától addig a pillanatig, amíg elsuhantak mellettünk kb. 1,5-2 másodperc telt el. Még egy imát sem lett volna időm elmondani...

Igen majd ha..., de mi van, ha nem lesz az a majd ha?

Mások viszont azért haragszanak, hogy hát miért nem mondta meg Krisztus mikor fog visszatérni? Jó, várunk, várunk, de meddig? Ilyen az emberi alaptermészetünk, kíváncsiak vagyunk. Szeretnénk mindent tudni, ezt is. Nagyon sokan pedig kihasználják ezt, mondván, hogy ekkor és ekkor jön Krisztus. Sokan emlékeznek talán még a 2000-es év érkezésére. Fiatal kamaszként emlékszem, hogy vártuk szilveszter éjjelén, hogy na, mi lesz? Aztán ott volt 2012, az egész világot bejárta jóslattal. Sokan eladták házukat, ingóságukat. Nos, ha a munkahelyről is felmondtak, az nagy baj volt, mert Krisztus nem jött. Ugyanakkor sok „vallási vezető” is kihasználta ezt a kártyát. Csak kettőt említenék: William Miller, a millerita szekta vezetője 1832-től kezdve hirdette, hogy 1844. március 14-én visszatér Krisztus. Amikor ez nem történt meg, azzal védekezett, hogy Isten elhalasztotta a visszatérést. Harold Camping evangélista nevéhez több jóslat is fűződik. 1994. szeptember 6 majd 29. Amikor nem vált be 1995. október 2-re majd 31-re módosította az időpontot. Végül 2011. május 21 és október 21 lett a legújabb időpont. Ezek után nyugdíjba vonult, persze egy jó vaskos bankszámla tulajdonosaként.

Az emberi spekuláció határtalan, amikor Jézus visszatérésének időpontjáról van szó, de mi ennek az oka? Miért akarják oly sokan tudni az időpontot?

Talán azért, mert tudjuk, hogy ez egy döntő pillanat. Az életünk, az örök életünk függ tőle és szeretnénk erre minél jobban felkészülni, készek lenni rá.

Csakhogy úgy érzem, túl könnyű lenne így keresztyénnek lenni. Á, hogy holnapután érkezik Jézus. Rendben, akkor ma még úgy élek, ahogy én akarok, élvezem a bűnös életet, majd holnaptól, ha kell kolostorba vonulok, elolvasom a teljes Bibliát, 100 oldalt óránként, imádkozok reggeltől estig. Jó hit kipipálva, jöhet a mennyország.

Nos, ha valaki így várja Jézust, akkor van egy rossz hírem... nem fog menni. Jézus még a legközelebbi tanítványainak sem adta tudtul az időpontot. Sőt konkrétan megmondotta, hogy sem a napot, sem az órát nem tudjátok. Ha valaki azt állítja, hogy tudja a napot és az órát akkor vagy a Biblia hazudik vagy ő. Márpedig tudjuk, hogy a Biblia mindig igazat mond.

Igen, látjuk a jeleket, amelyek körülvesznek, tudjuk, hogy közeledik az Ő visszatérése, de nem

tudjuk, hogy mikor. És nem is ez a mi feladatunk.

Nekünk egy dolgot kell tenni: felkészülve lenni mindig!

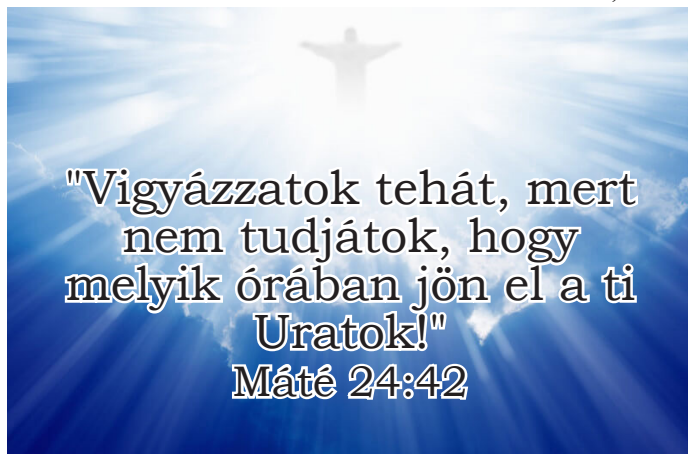
Ha most belépne az ajtón Krisztus, hogyan találna téged? Azt mormolva, hogy ej, ráérünk arra még, ó majd ha... vagy pedig felkészülten.

Valahol olvastam egy történetet egy iskoláról, ahol az igazgató azzal a problémával küzdött, hogy mindig rendetlenek és szemetesek voltak az osztályok és a diákok padjai. Egy nap belépett az ajtón és azt mondta: Ma egy versenyt indítunk. Szeretném, ha a padjaitokban rendet tennétek és tartanátok. Nemsokára eljövök megnézni és a nyertes 100 dollár jutalomban részesül. El lehet képzelni a diákok lendületét, amellyel azonnal nekifogtak a rendrakásnak. Aztán eltelt egy nap, semmi. Két nap, semmi. Egyik diák elkezdte mondani, hogy biztos átverés volt az egész. Másnap többen is csatlakoztak hozzá. Két hét múlva már az egész osztály nem hitt az egészben. Kivéve egyetlen diákot. Ő naponta rendet tett a padjában és összeszedte a szemetet. A többiek már gúnyolódni is kezdtek vele. Majd egy nap kopogás hallatszott az ajtón és ott állt az igazgató. A diákok azonnal elkezdtek rendet rakni a padjaikban, de ő felemelte a kezét és megálljt parancsolt. Majd lassan végigjárta a padsorokat. Végül megállt annál a diáknál, aki nem lankadt meg és így szólt hozzá: Látom, hogy te igazán hittél nekem, és megfogadtad a kérésemet. Kitartó voltál akkor is, amikor a többiek már ellankadtak. Megérdemled a jutalmadat.

Te már rendet raktál az életedben? Ha nem, Jézus ma is hív, hogy megbánd a bűneidet és megtérj Hozzá. Hogy legyél mindig készen az Ő érkezésére és ama nap, amikor Ő megérkezik, ne rettegéssel, hanem áldott örömmel töltsön majd el. Ámen.

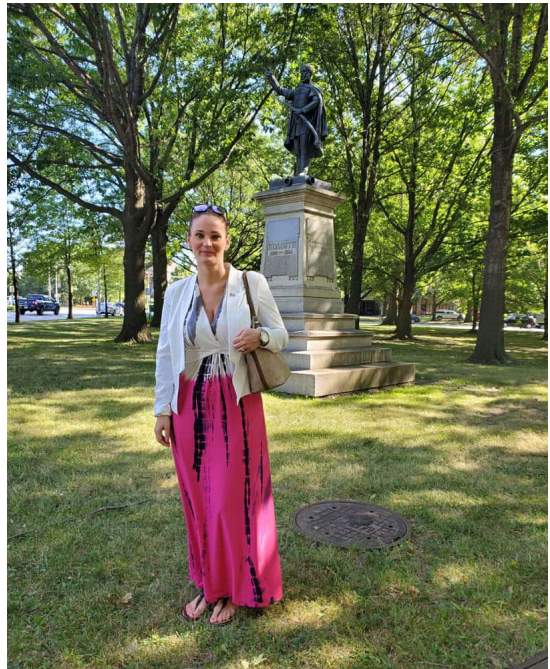
*Nt. Csiki-Mákszem Lóránd
beosztott lelkipásztor*

*Első Magyar Református Egyház,
Walton Hills, Ohio*

Dr. Virányi-Gyermán Erika, a Chicagói Főkonzulátus új közösségi diplomataja

Az amerikai diaszpóra magyarságának egy új pártfogója lett Dr. Virányi-Gyermán Erika személyében. Szívesen beszélgetett velünk karrierjéről, családjáról és terveiről, amiket itt, az Egyesült Államokban szeretne véghez vinni. A legnagyobb hangsúlyt arra fektetné, hogy kapcsolatot tartson Magyarország és az észak-amerikai honfitársak között.

*Dr. Virányi-Gyermán Erika
a clevelandi Kossuth szobornál*

Ahogy mondani szokás, Erika bejárta a ranglétra minden lépcsőfokát. Egy Szabolcs-Szatmár megyei településről felvételt nyert a Debreceni Egyetem jogi karára, ahonnan diplomaszerezés után Budapestre vitte az útja. Jogászként dolgozott a Belügyminisztériumban parlamenti területen, majd a szülési szabadsága után az Igazságügyi Minisztériumban lett foglalkoztatva. Kitért előtte Európa, az Unió területén tevékenykedett idén márciusig. Bár ezzel bepillantást szerzett az európai diplomáciába, nem érte be ennyivel, nagy vágya volt a diaszpóra magyarságát személyesen, testközelből is megismerni. Kollégái és főnökei is támogatták abban, hogy megpályázza a közösségi diplomata pozíciót.

„Ahogy a magyarság, úgy a család sem szakadhat el egymástól.” – mondta. Otthon is támogató közeg veszi körül. Szintén jogász férje és tízéves kislánya is követte az új kontinensre, örülve a

Folytatás a 16. oldalon

Folytatás a 15. oldalról

szakmai előrelépésnek. Férje távmunkában dolgozik majd Magyarországra, az Alkotmánybíróság munkatársa. A kislányuknak pedig bizonyára könnyű lesz a beilleszkedés, mert már Budapesten is angol-magyar tannyelvű iskolába járt.

Dr. Virányi-Gyermán Erika férjével dr. Virányi Andrással és kislányukkal Pannával

Erika elsősorban az elődei által bevezetett kihelyezett konzuli napot szeretné folytatni, mint kiemelt programot. Többször és több helyszínen szeretné azoknak a magyar állampolgároknak az ügyintézését megkönnyíteni, akik számára nehéz a Chicagóba való beutazás.

A járványügyi-helyzet fennállása némi gátat jelent ahhoz, hogy megismerje az embereket, segítse a szervezetek munkáját, de online szeretné elérni az embereket: akár vetítések szervezésével vagy a némaabálhoz hasonló kreatív akciókat. Fontosnak tartja, hogy családtagjai is részesei legyenek vele együtt a közösségi életnek.

Dr. Virányi-Gyermán Erika díszbeszède a 2020. október 23-i megemlékezésen a Cleveland belvárosi Mindszenty bíboros téren, mellette dr. Szentkirályi Endre a Clevelandi Egyesült Magyar Egyletek elnöke

Közösségi diplomata feladatai szorosan összefüggnek a Nemzetpolitikai Államtitkárság prioritásaival. A sikeres Kőrösi Csoma Sándor Program ugyan felfüggesztésre került, de amint az egészségügyi körülmények engedik, újra elindul. Egyéb rendezvények is elmaradtak, a nyertes BGA pályázatok pedig inkább működési költségeket, mintsem programokat támogatnak.

A diplomataasszony a Szent István napi emlékműállításon találkozott először a clevelandiekkel, ahol nagyon jó benyomásokat szerzett. Örül neki, hogy méltón meg tudta ünnepelni Magyarország születésnapját több ezer kilométerről is.

Kedves Erika, köszöntünk közösségünkben! Eredményes munkát kívánunk!

Dorgay Zsófia

Forrás: <https://www.bocskairadio.org/>

(balról-jobbra) Nt. Csiki-Mákszem Lóránd, Csiki-Mákszem Enikő, dr. Bencsik Zita, dr. Virányi-Gyermán Erika, Krasznai Beáta és dr. Krasznai Csaba a Walton Hillsi Első Magyar Református Egyház emlékkertjében

Calvin Synod Homeland and Overseas Mission

Mission Coordinator:

Rt. Rev. Stefan Istvan Torok, Auxiliary Bishop
94 N. James Street, Woodbridge, NJ 07095-2919
Tel: 732-634-1751

USA

Support the Bethlen Communities Heritage Center and Museum and Archives, Ligonier, PA

TRANSYLVANIA

Support the following schools and needy.

- a. The School Fund is coordinated by Ms. Gabriella Nadas
- b. Sepsiszentgyorgy: Szekely Miko Reformed High School
- c. Szekelyudrahely: Backarmadasi Kis Gergely Reformed High School and Roof Fund.
- d. Nagyvarad: Charitable and Mission Fund
- e. Nagykaroly-Kertvaros; Construction project of a new church building and parsonage
- f. Nagyenyed: Bethlen Gabor Kollegium
- g. Marosvasarhely: Reformed Kollegium
- h. Csiha Kalman Church and School Fund
- i. Fund Reformed Schools and help poor people in Transylvania Reformed Assistance Committee (TRAC)
- j. Fületelke: Financial assistance for Enikő Rózsa who provides meals for 24 small children. Please write on the check, in the memo section: Rózsa Enikő.

UKRAINE

- a. Support the Good Samaritan Orphanage and School in Nagydobrony in their mission work.
- b. Support the food pantry named "Crumbs for Lazarus" to feed the hungry in Csap.
- c. Center for children's Evangelism Center burned down in Carpatho-Ukrain. The Bereg Camp workers voluntarily offer their services. The request is made to help rebuild this Center.

SLOVAKIA

Rozsnyo: Support request for the roof expenses of the Reformed Church's Elementary School.

*Please send your donations to the
Calvin Synod Treasurer.*

*Kérjük, hogy adományait a zsinati pénztárhoz
küldjék:*

Rev. Viktor Toth, Synod Treasurer
3763 N. Hollingsworth Road, Altadena, CA 91001
Tel: 714-333-5300

LELKIPÁSZTOROK JELENTKEZÉSE:

Érdeklődő lelkipásztorok vegyék fel a kapcsolatot a püspöki irodával:

Rt. Rev. Dr. Csaba G. Kraszna
14530 Alexander Road • Walton Hills, OH
revkraszna@gmail.com
440-221-5334

Kálvin Egyházkerület bel- és külmisszió

MISSZIÓI KOORDINÁTOR:

Ft. Török István, Püspökhelyettes
94 N. James Street, Woodbridge, NJ 07095-2919
Tel: 732-634-1751

USA

Adományainkkal segítsük a Bethlen Otthon Múzeum és Irattár fenntartását.

ERDÉLY

Segítséget kérnek a következő templomok és iskolák:

- a. Az Erdélyi Iskola Alap koordinátora Nadas Gabriella.

- b. Sepsiszentgyörgy: Székely Mikó Református Kollégium
- c. Székelyudrahely: Backamadarasi Kis Gergely Református Kollégium és tetőjavítási akció.
- d. Nagyvárad: Szeretetszolgálat és Missziói Alap.
- e. Kolozsvár: Református Iskola.
- f. Nagykaroly-Kertváros: új templom és parókia felépítésére alap.
- g. Nagyenyed: Bethlen Gábor Kollégium.
- h. Marosvásárhely: Református Kollégium.
- i. Csiha Kálmán Templom és Iskola Alap.
- j. Fületelke: Rózsa Enikő megsegítésére, aki 24 fiatal gyermekről gondoskodik minden segítség nélkül. A csekk memo részébe kérjük írják rá Rózsa Enikő nevét.

KÁRPÁTALJA:

- a. Nagydobrony: Az "Irgalmas Samaritánus" árvaház és iskola folyamatos segítséget kér.
- b. Csap: "Morzsákat Lázárnak" ingyenkonyha támogatására segítséget kér Balogh János lelkipásztor.
- c. Leégett a Kárpátaljai Bereg Camp gyermek és evangélizációs központ fő épülete. A Bereg Camp évente több mint 100 rászoruló gyermeknek biztosít üdültetést. A központ munkásai önkéntesen dolgoznak. Elvesztése a református egyház lelki tragédiája. Előre is köszönik a segítséget.

SZLOVÁKIA:

Rozsnyó: A Református Egyházközség Alapiskola támogatást kér a tetőszerkezet költségeinek fedezésére.

At **GBU** FINANCIAL LIFE

Families always come first!

Paying VERY competitive Annuity interest rates.

Affordable Life Insurance

Fraternal Benefits for the entire family

Over \$2.5 Billion in assets

Over 60,000 members

GBU FINANCIAL LIFE

A Member-Owned, Not-for-Profit Life Insurance Provider Since 1852

DISTRICT 3000 Contacts:

New York, New Jersey, Connecticut

Rev. Leslie E. Martin
848.240.1028

Melissa Pepin
732.668.2602

Pennsylvania

Joseph Fabri
724.272.9517

Jonathan Naser
724.288.5857

Ohio

Rev. Jozsef Vasarhelyi
740.373.3757

Illinois

Andras Demeter
847.962.5055

Michigan

Rt. Rev. Ferenc Varga
734.783.0609

Hungarian Reformed Federation of America *A Division of GBU

GBU Financial Life

4254 Saw Mill Run Blvd, Pittsburgh, PA 15227-3394 | 1.800.765.4428 or 412.884.5100 | Fax: 412.884.9815 | E-mail: info@gbu.org | www.gbu.org

BETHLEN COMMUNITIES

-
- SHORT TERM REHAB • LONG TERM CARE • PERSONAL CARE
 - HOME HEALTH AND HOSPICE • COMPANION CARE • INDEPENDENT LIVING
 - GRACEFUL AGING WELLNESS CENTER
-

We've been caring for our brothers and sisters since 1921 in a beautiful, rural environment. We provide loving nursing care, cultural programs, Hungarian Church Services and on-site Ministry. Medicaid/Medicare approved facilities.

NYUGDÍJAS FALU • IDŐSEK OTTHONA

IDEIGLENES ÁPOLÁS—HOSSZÚTÁVÚ ÁPOLÁS

1921 óta gondozzuk Magyar testvéreinket szép, dombos, vidéki környezetben. Gondos ápolás, rendszeres programok, Magyar nyelvű Istentisztelet és lelkész szolgálat áll rendelkezésükre. Medicaid/Medicare igazolt.

Bethlen Communities

125 Kalassay Drive, Ligonier, PA • info@bethlen.com • 724-238-2235

ISSN 0161-6900
PERIODICAL
U.S. POSTAGE PAID
BUTLER, PA

POSTMASTER: Send Address Changes to:
CALVIN SYNOD HERALD
264 Old Plank Road • Butler, PA16002-3810

Securing your
family's financial future.

Preserving our
Hungarian heritage.

Serving the
greater community.

WILLIAM PENN ASSOCIATION

Fraternal Life Insurance and Annuities
1-800-848-7366 • www.wpalife.org

